

[08-12-2012]

Zwarte Piet

Mia heeft er weken lang naar uitgekeken.
Eindelijk is het zo ver. De intrede van Sinterklaas in de stad.

De eerste keer dat Mia de Sint ontmoette, was ze zeven jaar. Bobonne had hem thuis uitgenodigd. Hij zag er prachtig uit. Statig schreed hij de woonkamer binnen. De hoge mijter kon amper door de deur. Hij kwam wat scheef te zitten en zo zag je dat de Sint ook een beetje bruin haar had. Hij droeg een jurk die over de grond sleepte, witte handschoenen en een zilveren ring. Mia mocht de staf vasthouden, terwijl de Sint een groot boek open sloeg. Het had iets weg van het telefoonboek dat normaal op het kastje lag in de gang. Sinterklaas sprak met een diepe stem. Dat klonk plechtig. Gaandeweg klom zijn stem terug naar de normale hoogte. Vooral nadat hij een paar borrels gedronken had. Het patroon van zijn kazuifel kwam Mia bekend voor. Het leek precies op de sprei in de logeerkamer van Bobonne. Enkele wasknijpers beletten dat de mantel van zijn schouders gleeed. Mia ontdekte dat de Sint een horloge droeg dat hetzelfde was als dat van papa. Dat wekte vertrouwen en ze verklapte de Sint haar grootste wens. Mia was dol op de twee Zwarte Pieten. Ze gekkebekten, maakten zotte sprongen en goochelden snoep te voorschijn. Tegelijk was ze ook een beetje bang, want ze hadden een grote zak bij. Net zo'n zak als papa gebruikte voor het slachtafval van de kippen. De Pieten gingen gekleed in donkere vesten die versierd waren met kleurige linten. Het licht danste in het satijn. De zwarte panty's die ze eronder droegen, accentueerden hun stevige kuiten. De pluim op de hoed van de dikste Piet kietelde Mia's oor toen hij haar op schoot nam. De andere, kleine Zwarte Piet geleet sprekend op buurman Charles. Dat zag Mia aan zijn ogen. Ze waren staalblauw. Er kwamen zwarte rimpeltjes rond als hij lachte. En die aftandse sportschoenen droeg hij altijd als hij bij Bobonne het gras kwam maaien. Omdat Mia een slim kind was, zweeg ze. Deels omwille van haar broertje, dat nog heel jong was, deels omdat ze vreesde geen lekkers te krijgen. Ze zongen samen sinterklaasliedjes tot laat in de avond. Bobonne kende ze allemaal. De Pieten dronken Duvels en werden steeds vrolijker. Ze walsten met Bobonne rond de tafel. De Sint viel in slaap op de canapé. Zijn mijter had hij al lang afgezet.

Het leven heeft Mia niet verwend. Haar vader stierf op jonge leeftijd en de Sint kwam niet meer op bezoek. Bobonne werd oud. Ze kon zelfs de naam van Charles niet langer onthouden. Zingen deed ze al een tijdje niet meer. Mia verhuisde naar een internaat. Elk jaar rond zes december kreeg ze heimwee. De nonnetjes deden hun best, maar het was niet zoals thuis. Gelukkig was er Zuster Stanislas. Ze stopte Mia af en toe wat extra snoepgoed toe, omdat ze verre familie was. Het verlangen naar vroeger was bij Mia elk jaar opnieuw zo groot, dat ze wenend onder de lakens kroop. Ze deed een belofte aan zichzelf. Later zou ze voor de kinderen zorgen die eenzaam waren op het feest van Sinterklaas.

Vele jaren nadien volgde Mia een cursus. 'Hoe word ik Zwarte Piet. In drie lessen.'
Maanden heeft ze er naar uitgekeken. De hoogdag van het jaar. De blijde intrede van Sinterklaas. Plechtig troont Mia naast de Sint. In een kleurrijk versierde open bus rijden ze de stad binnen. Overal klinken sinterklaasliedjes. Met een wijds gebaar strooit Mia snoepjes uit een grote zak. De kinderen langs de weg vangen ze gretig op. Mia straalt, naast de andere Zwarte Pieten. Ze gaat helemaal op in haar rol. Fier streelt ze de rode veer op haar muts. Als ze een uurtje later een bezoek brengen aan een asielcentrum, verandert Mia's hart in peperkoek. Een droom gaat in vervulling.

Gul deelt ze lekkers uit. Een glimlach van oor tot oor. De kinderen kijken haar met glanzende ogen aan.
Mia houdt de staf van de Sint vast, terwijl hij bladert in een gouden boek. Dit vond ze altijd het beste moment. Het is een beetje zoals vroeger. Ze is gelukkig en trots.
Vandaag is de eerste Zwarte Piet van Sinterklaas, een vrouw.

Mieke Vandromme